

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

797.5

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: *Pompásan sikerült a mátyásföldi gépmadarak ünnepe*

Forrás:

Az Est

Bp

(Hely)

1924. 5. 20.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Pompásan sikerült a mátyásföldi gépmadarak ünnepe

A nap hőse Korányi Zoltán volt, az ejtőernyős mutatványok mestere

— Az Est tudósítójától —

Az égbojtozat azürkék, tüzes napsugáraranyában fürdő végtelenségét egy apró kis bárányfelhő sem zavarja. Mátyásföld felett halk kattogás, berregő zúgás hallik, mint valami óriási légy zümmögése. Ezer meg ezer ember tekint fel a magasba, tenyerével csinálva ernyőt a vakítóan tűző napsugarak ellen. Merészen cikázva, vakmerő fordulatokkal, ijesztően ívelő körözésekkel, ezer-kétezzer méter magasságban félelmetes gépmadarak röpködnek.

A pompás verőfényű májusi vasárnap mintha csak maga is a szegény magyar hadigondozottakat akarta volna megajándékozni. A villamosok sűrű egymásutánban, a fogatok, a gépkocsik, a kerékpárok százai szállították ki egész nap szakadatlanul a mátyásföldi repülőnapra igyekvőket.

A pénztárnál pedig egymás hegyén-hátán tolonganak. Mindenki repülni szeretne. Az induló gépekre azonban már a kora délelőtti órákban minden jegy elkelt. Sokan kétszeres-háromszoros árat is fizetnének, csak hogy kiélvezhessék egyszer a végtelen úrben való lebegés szorongó érzéseit.

Tizenegy órakor a zenekar tust húz.

Berobog a kormányzó automobilja.

Most már rövidesen sor kerül a nap főatrakciójára, az *ejtőernyőugrásra*. Indulásra készen áll már a gép, előbb azonban a vakmerő mutatvány hőstét, *Korányi Zoltánt* mutatják be a kormányzónak. Fekete bőr térdnadrág, bőrkabát és bőr pilótasisak az öltözete. Derekára kétszeres szij van fűzve, hátán erős akasztó, ebbe kapcsolják bele az ernyőt.

Mosolyog az arca, amikor beszáll a gépbe, pedig olyan mutatvány elvégzésére indul, amelynél a tét egy emberélet, a saját élete.

— Semmi kérem az egész, csak egy ugrás az ürbe, — mondja a körülötte állóknak — egy hirtelen zuhanás, aztán már ereszkedünk is lefelé.

Türelmetlenül zakatol a gép, ajtaja nyitva áll, búcsút integet Korányi Zoltán. A gépmadár nekilendül a füves térségnek. A tömeg lélekzetviesszafojtva nézi, mint emelkedik feljebb-feljebb. Tiszta, esendes, szélmentes az idő. Körülbelül 1000–1200 méter magasságban lehet a gép, néhány kört csinál és ekor...

A tömeg ebben a pillanatban, mint egy ember kiált fel.

A vakmerő bravúr megtörtént.

Az első pillanatban csak egy fekete pont látszik elválni a géptől, aztán hirtelen kékes-fehér színű ernyő bontakozik ki, alatta valami apró kis fekete tömeg. A közönség megkönnyebbülten felsóhajt. Minden rendben van. Korányi Zoltán

lassan, de biztosan ereszkedik a föld színe felé.

Mind jobban közeledik s látszik, amint *kezével integet*.

Auto áll készenlétben, mindenütt nyomon kísérve a leereszkedő pilótát. Már lent is van. Zúgó tapsvihár, éljenzés közepette hozzák is már az autón a vakmerő mutatvány hőstét, akinek

legelőször Horthy Miklós kormányzó gratulál.

A zenekar a Himnuszot játssza. Aztán újabb és újabb gépek repülnek állandóan felfelé, öt-öt utast vivő magukkal.

Ezalatt *Korányi Zoltán* végül is a gratulálók seregén keresztüljutva, *édesapja előtt áll. Illedelmesen, megtartottan csókol kezét a 23–24 éves fiatal ember, majd hozzánfordul. Elmondja a félelmetes ugrás technikai részét.*

A gépmadarak állandóan keringenek a levegőben. Az érdeklődők egyre nagyobb tömegeit szállítják ki a villamosok. Délután újból megismételte produkcióját a végtelen levegő hőse. Minden izgalom nélkül szállt fel a magasba ismét, hogy *kétezer méter szédületéből levesse magát a félelmetes ürbe, egy primitív ernyőre bízva legdrágább kincsét, az életét...*

Székesfővárosi háziyomda 1923